

Φωνές ξαφνικές μέσα στη νύχτα, σαν άκουσμένες στ' όνειρο, ή σαν άγοστορημένες από μιαν άλλη, μακρινή ήλιξία. Φωνές άπεόσοτες, περ' άπ' όνες τίς πιθανότερες που στωχάινουν τόν άπέραντο κόσμο.

ΑΝΤΡΕΞ

άντρας
α' ήμυόμοιο

Καθώς, λοιπόν, ξεφύγαμε τή Σαύλλα και τή Χάουβδη, και βγήκαμε στ' άνοχτά γλωρίσαμε άλλους πύο προμερούς κινδύνους: τών συντρόφων τή ξαφνική ληλοβυγιά, τήν εύχολή άνωγνώμοση, τόν έπαινο τού τραπεζιού και τήν άδιαφορία του μεγάλου, τήν άδιαφορία τήν χίμαρα, τήν παανοργία τή ζήλεια, τήν άμφοβόλιζ, τή χίμαρα, τήν παανοργία που χιμολογιά και τήν ύστεροβουλιά που όνει, κι' άπ' όνα πύο χειρότερο, έταν έγι ή έπίτεια πύα, μά κι αύτός ό έόμος ό τόνος σου σ' άφίνει.

β' ήμυόμοιο

"Α, οι ήλιθιοι, που πήγαμε και γυθίκαμε στην έσπυτά, κάττω άπ' τά τείχη τής Ιερουσαλήμ, ή στην παλιά πολυτραγουδημένη Τροία χωρίς κανέναν "Ομηρος να πεί κάτι γιά μάς. Μά νά, που έπας ύστερ' από καιρό μπαίνει κανείς στο σπιτι που του λγστειών, άνοιγουμε άκαρπύζοντας και μπαίνουμε στην Ιστορία.

Ταξιδέψαμε χιλιάδες χρόνια, έλλόζοντας τά πανιά με τόν άτιμό, γυρίσαμε Βορρά και Νότο, τότε με δάιμονα όνειμο και τότε με' άγγελό καιρό, περιμέναμε αίνες τó Μεσσία κι ύστερα βάλουμε τόν χιτώνα του στα ζάδια, ληλατρίσαμε, ήτιαμε, βιάσαμε γυναίκες, ψάλαμε βυζαντινά τροπάρια και σε στερηές και πέλαα πολλά βοήθαμε πάθια. Μά πουθενά ληη εύτυχία. Πάντω νά τυχαγγυώνται οι έθρωποι και νά μή νοιάβει ό ένας τ' άλλουνού τή δουτυλία.

β' ήμυόμοιο

Και τότε είδαμε τή γή που χρόνια ψάγαμε, πώς δεν τήν έγραφε κανέναν χάρτης κι ούδέ καμμιά Ι παφή τήν τραγουδούσ' έκείνη. Και χτίσαμε τήν πύο μεγάλη ήπειρο μέσα μάς. Και τήν καλέσαμε: όδερρωσώνη.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

γυναίκες
α' ήμυόμοιο

Γυναίκες του άέμου, τής βροχής, του κορυαχτού, φωνές γυναίκες, διαβάζοντας τίς άγγελίες στις έφημερίδες, περιμένοντας ώρες στους προθάλαμους—οι άντρες μάς κοιτάζαν σά νάμαστε γυμνές, πώς νοιάζαμε νά κρυδώνουμε, θε μου.

Σέ λητο, βέβαια, άρχίσεις ν' άδιαφορείς, μετά συνηθίσεις ώσου του τέλειά βείσκεις και κάττω άδόλοστη ήδονή σ' αύτήν τήν θόέλητη, έβριαμένη γύμνα σου.